

Probudil se ve mně

NEUVĚŘITELNĚ LENOCH

TEXT: PETR SCHIMON
petr.schimon@cncenter.cz

FOTO: MICHAL BERÁNEK
michal.beranek@cncenter.cz

Víc než půl roku už nehraje basketbal. Sbírá studijní certifikáty, stará se o vlastní malé děti. A nově taky o cizí a větší, protože přijal nabídku dohlížet na mládež pod koši u domácí federace. Třeba z ní vykoukne jeho další nástupce v NBA, přesto **JIŘÍ WELSCH** řeší zásadnější otázku: „Najdu ještě někdy v životě něco, co mě bude tak bavit a naplňovat jako hraní basketbalu?“

O pouštění scény a sklouznutí do druhé fáze života, kde už není aktivní sport zdrojem obživy a uznání, může mít leckdy smutnou podobu. Ale když zůstaneme u symbolických dvojek, není to tak zlé. Druhý český držitel Zlatého míče viceprezidentuje fotbalovému Juventus, druhý nejproduktivnější Čech v dějinách NHL asistuje u juniorské reprezentace.

A druhý Čech v NBA se ošívá mezi oběma směry a zvažuje: má větší smysl pokračovat u oblíbeného sportu v roli trenéra a v teplákovce, nebo navléct manažerský oblek a vydat se vstříc dobrodružství zákulisního světa?

„Když budu doma sedět a vymýšlet, co dělat dál, tak to nikdy nevymyslím,“ říká 38letý Jiří Welsch, nedávný kapitán reprezentace a někdejší člen základní sestavy slavných Boston Celtics. „Musím někde začít. Nedávno jsem rozhodnutí udělal. Začnu nakukovat a otevírat dveře, zjišťovat. Nakonec mi život stejně cestu ukáže.“

Při loučení koncem května stihl nabourat mýtus o extrémně vyčerpávaném profesionálním sportovci, který má po kariéře moře času. „Ze zhyčkaného sportovce, který si odtrénuje dvě hodiny denně a občas si zahráje zápas, budu člověkem, který se ráno sebere, odjede, bude pracovat na spoustě věcí a vrátí se třeba až pozdě večer,“ odhadoval.

Teď, po téměř osmi měsících, se jeho úvahy střetávají s realitou.

Po ukončení kariéry jste se těšil, že doženete některé záležitosti, které vám profesionální sport zakazoval. Co už jste stihl?

„Zjistil jsem, že všechny ty věci, které jsem nemohl, mi zase tolik nechybí.“

Například?

„Je půlka ledna a ještě pořád jsem nestál na lyžích. Přitom si to slibuji 20 let.“

Co adrenalinové sporty?

„Vůbec ne. Ale to není o tom. Jde spíš o společenské věci. Dostával jsem pozvánky na spoustu akcí, tady večírek, tamhle otevíráme pobočku... Většinou jsem na to nekýval, protože jsem měl buď trénink, nebo zápas. Nebo jsem byl unavený a regeneroval jsem se z tréninku nebo ze zápasu.“

Teď už tak často odmítat nemusíte.

„A je to docela fajn. Byl jsem třeba poprvé v životě na Velké pardubické. Čekala mě premiéra filmu Zlatý podraz. Asi pětitveřinový záběr, ale lidem to bylo celkem jedno, všichni to chápali, jako bych měl hlavní roli. Ptali se mě: Kdy vyjde ten tvůj film? Můj? To není můj film! Já ani nevěděl, jestli jsem prošel posledním

JIŘÍ WELSCH

VĚK: 38 (27. ledna 1980)

PROFESE: bývalý basketbalista (malé křídlo, rozehrávač)

KARIÉRA: Pardubice (1997-98), Sparta Praha (1998-2000), Olimpija Lublaň (2000-02), Golden State Warriors (2002-03), Dallas Mavericks (2003), Boston Celtics (2003-05), Cleveland Cavaliers (2005), Milwaukee Bucks (2005-06), Málaga (2006-10), Estudiantes Madrid (2010-11), Charleroi (2011-12), Nymburk (2012-17), Pardubice (2017-18)

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY: 2. Čech v NBA (16. místo v draftu 2002), MVP slovenské ligy (2002), bronz v Euroolize (2007), 5x účast na ME (1999, 2007, 2013, 2015, 2017)

stříhem režiséra. V posledních dvou letech jsem se pořádně nevěnoval ani golfu, stále jsem se zhoršoval. Hrál jsem teď několik turnajů, zlepšil jsem si handicap na single. No, nenudím se.“

Užíval jste si svobodu?

„Ano. Byl jsem taky v září na Ryder Cupu. Roky jsem tam chtěl jet, je to největší golfová akce. Tak jsme se ženou zorganizovali hlídání dětí na celý víkend a vyrazili jsme. V pátek ráno do Paříže, Ryder Cup, životní zážitek. Když si představím, že jsem ve stejné době místo toho mohl hrát nějaký přípravný zápas...“ (úsměv)

Fotbalista Tomáš Řepka vyprávěl o obavách z polosmrtní, hokejisté se při konci kariéry obávají rychlého nárůstu kilogramů...

„A já mám zase obavu, že kila ztrácím.“
Ale vážně: čeho jste se bál vy? Skončí kariéra a nastane nic.

„Když jsem končil kariéru, neměl jsem jednu jedinou obavu. Jenom pocit úlevy. Ale teď nemám malé obavy, jenom jednu velkou, kterou jsme nedávno probírali se ženou. Když se mě ptala, co se mi honí hlavou, říkám jí: Chceš to vědět? Přemýšlím, jestli ještě někdy v životě najdu něco, co mě bude tak bavit a naplňovat jako hraní basketbalu. Takže to je jediná

obava, kterou mám: jestli najdu něco, co ve mně bude budit vášně, emoce, čemu se budu moct odevzdat naplno, v čem budu cítit nějaký vyšší smysl.“

Tenhle pocit jste měl už v momentě, kdy jste se rozhodl s basketbalem skončit?

„Ne, až později. Dozrálo to asi po pár měsících. K uvědomění si, že je konec, jsem vlastně dospěl teprve na podzim. To mi taky partnerka říkala, že tím prošla, když jsme se před léty potkali a chystali se založit rodinu. Vendula skončila s volejbalem a loni v květnu, když jsem se loučil, mi říkala: To je dobrý, začne klasické léto, kdy všichni basketbalisti ještě odpočívají. Uvědomíš si to, až přijde srpen a září. Až začnou přípravy, první přípravné zápasy, a ty vlastně nikde nebudeš.“

Trefila se?

„Víceméně se to splnilo. V půlce září jsem si najednou uvědomil: No jo, já nikde nejsem. A už nikdy nebudu.“

Když člověk vynechá jeden trénink, je to normální, to jste zažil i v aktivní kariéře. Když vynechá podruhé a potřetí, má nutkání aktivitu dohnat jinak? Nesvrběly vás ruce?

„Za první čtyři a půl měsíce jsem běžel dvakrát 15 minut. Jinak se ve mně pro-

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

to bylo všechno. Měl jsem jeden jediný moment, kdy jsem si říkal: To je škoda, že nehraju.“

Když národní tým postoupil po 37 letech na mistrovství světa?

„Když k tomu v Pardubicích udělal zásadní krok a já seděl vedle palubovky při vítězném zápasu s Ruskem. Zamrzelo mě, že toho nejsem součástí. Jinak vůbec.“

Nechybí vám život v šatně?

„To už mluvíme o něčem jiném. Šatna byla vždycky fajn, ta je dobrá. Ale zatím jsem nedošel ani k tomu.“

Ještě k lenoštví. Nehraje taky roli, že vychováte dvě malé děti, na které máte víc času a které se dostatečně postarají o únavu?

„Je to možné. Vidíte, takhle jsem o tom ani nepřemýšlel, že výdej energie je s dětmi enormní. Je pravda, že léto s nimi bylo intenzivní. V září nastal zlom, starší Julie šla do školky. Velká úleva pro nás všechny.“ (úsměv)

Sport vám tedy nechybí a k občasnému pohybu se dostanete.

„Něco tam bují. Ale nebuju tak silně, aby mě to zvedlo ze zadku.“

Partnerce vaše pasivita nevádí? Ona není tak lenivá po konci kariéry?

„My se v tom tak trochu podporujeme. (úsměv) Ale ne, jen to potřebujeme zlo-

završil finálním projektem, který jsem úspěšně složil, a stal se majitelem certifikátu FIBA Manager.“

Druhá část?

„Ta byla zaměřena na podporu mladých sportovců. Jejich duální kariéru – sport vs. osobní život, studium a tak dále. Úspěšně jsem završil a jsem majitelem dalšího certifikátu na podporu mladších sportovců.“

Gratuluju a jsme u třetí části.

„A té nejdůležitější. Na univerzitě v Newcastlu jsem zahájil studium a úspěšně zakončil první ročník. A protože celý program skončil, bylo na mně, jestli budu pokračovat dál, na vlastní pěst, se vším všudy. Vysokou školu jsem už jednou opustil ve dvaceti letech a nikdy jsem se k tomu nevrátil. Takže mi bylo jasné, že kdybych studium opustil i teď, dopadne to stejně. Proto jsem se rozhodl, že to zkusím dotáhnout do konce. Zbývají mi ještě dva roky bakalářského studia v oboru Leadership Management. V říjnu začal nový ročník a jsem opět ve skluzu.“

Jste stejný žák jako ve dvaceti, když jste studoval management sportu na fakultě tělesné výchovy v Praze?

„Víc to prožívám. Dokážu věci, o kterých se bavíme, aplikovat i v reálném životě. Tak je to studium i méně. Ten-

„PŘEMÝŠLÍM, JESTLI JEŠTĚ NĚKDY V ŽIVOTĚ NAJDU NĚCO, CO MĚ BUDE TAK BAVIT A NAPLŇOVAT JAKO HRANÍ BASKETBALU. TO JE JEDINÁ OBAVA, KTEROU MÁM.“

budil neuvěřitelně lenoch, který není sám sebou. A jsem z toho hrozně v šoku. Já, který jsem vždycky makal, jsem zjistil, že když nevidím přímý důvod, nedokážu se dokopat k žádnému tréninku. Běhat už vůbec ne, to mě nebavilo nikdy.“

Kdo vás tedy donutil běžet oněch dvakrát 15 minut?

„To jsem se splašil. Momentální stav myslí. Nebylo to nějaké velké běhání. Jenom jsem vyšel před barák a tři kola lehkým tempem, co noha nohu mine, obkroužil kolonádu a pozdravil se s duchodci, co v Poděbradech regenerují a léčí si srdce.“

A mimo běhání?

„Co se týká cvičení, do něj jsem se pouštěl spíš jenom doma. Tam bych taky potřeboval najet na nějaký rytmus. V poslední době jsem párkrát navštívil hodiny jógy, to mě docela bavilo. A basketbal? Odehrál jsem Holický vánoční turnaj, s mým týmem jsme ho vyhráli. A

mit a v aktivitě se povzbuzovat. Na jógu chodíme spolu a cvičení si taky slibujeme, že začneme spolu. Ráno Julie nakráčí do školky, v půl deváté odevzdáme malého v kočárku babičce a máme čas pro sebe.“

Jak daleko jste pokročil ve studiu managementu Mezinárodní basketbalové federace FIBA?

„Zkusím to zestručnit, abych se do toho nezamotal. Celý studijní program, s nímž oslovili všechny evropské federace, které dodaly jednoho muže a ženu, měl tři části. Tady federace oslovila mě a Míšu Uhrovou (mistryni Evropy z roku 2005 – pozn. aut.).“

Začneme první částí.

„FIBA měla svůj vlastní studijní program, nazývali ho FIBA Manager Certificate. Dostávali jsme k dispozici stohy materiálů, z nich jsme dělali online kvízy, plnili jsme zadání zapojit se do různých aktivních, praktických úkolů, pořádání akcí a podobně. Po roce jsem tento program

krát jsem se nabífoval, splnil zkoušku a šel zase dál. Teď mám hodně práce, zkoušky jsou směřované k nějakému tématu. Například: zaměřte se na svoji současnou organizaci, jejíž jste součástí nebo které jste byl součástí. Analyzujte prostředí. Jaký tam je systém, jaká je tam práce s lidmi. Silné a slabé stránky... Dokážu to víc vnímat v širších souvislostech.“

Studujete v Newcastlu online?

„Ano, dálkově. Jsem v kontaktu s profesory, připojuju se do univerzitního systému. Každý týden vyvěsí nové materiály k danému předmětu, které si musíš nastudovat. K tomu doporučená četba, takže musíš číst. A třeba po pěti, šesti týdnech, kdy skončí jeden učební modul, musíš odevzdat práci na určité zadání.“

Vztahuje se učivo k basketbalu?

„Ne, s ním to nemá vůbec nic společného. Tohle jsou klasické základy byznysu, základy managementu, osobnostní

rozvoj. Co tam ještě je... Online diskusní fóra s ostatními studenty. Profesor vyznese otázku, ty se musíš zapojovat, být aktivní, vyjadřovat se. Je to velký univerzitní systém. Zaloguješ se, tady máš vypsané předměty, tady jsou učební materiály na každý předmět...“

Pomáhají vám zkušenosti z basketbalu?

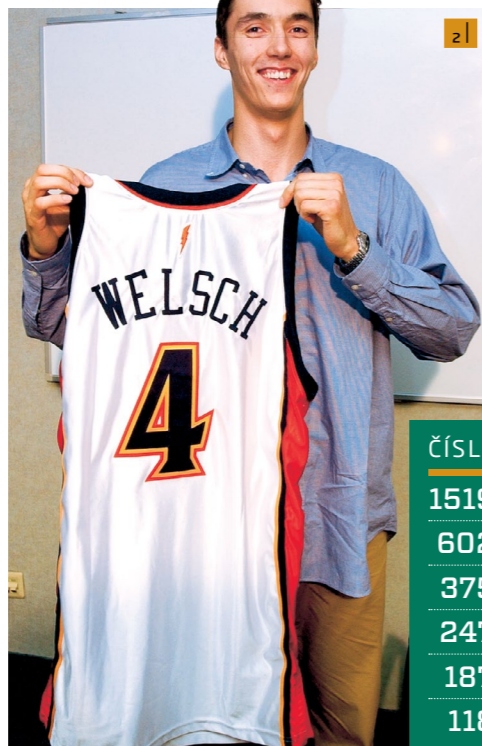
„Asi jo. Jelikož jsem prošel nějakými sportovními organizacemi, většinou to aplikuju na ně. Vnímám samozřejmě rozdíl, jak to funguje v Evropě a jak v Americe. Chci říct, že to není vyloženě jenom učení se a biflování nějakých informací. Snažím se to vnímat v rámci reálného praktického života.“

Asi to máte jednodušší, když si dokážete souvislosti pospojovat na základě zkušeností, že nejste pod tlakem?

„Ale i tak musím... Zpracovával jsem třeba analýzu, která se týkala práce s lidmi v organizaci. Takže jsem si vzal bráchovu firmu Partners, která se zabývá finančním poradenstvím. Sešel jsem se s experty, kteří mají na starost HR, oddělení lidských zdrojů, a seděl s nimi hodinu a půl. Zjišťoval jsem, jak to mají nastavené, jak motivují lidi, jak je odměňují, jak s nimi pracují, jak je vzdělávají. Potom jsem to musel přepsat a porovnávat vůči něčemu jinému. Tím chci říct, že se nesnažím limitovat jenom na basketbalu, že se snažím nakouknout i mimo.“

Jdete kvůli studiu a nabírání nových poznatků proti času, po stopách, kde jste hrával basketbal? Třeba do Španělska?

„Ano, obracím se, chodím zpátky. Do Ameriky jsem se nedostal, ale do Španělska jo. Protože konkrétně Málaga pro mě z toho, co jsem zažil v Evropě, byla největším vzorem fungování sportovní organizace. Když máme za úkol dávat příklady, kde něco funguje správně, obracím se k Málaze.“

ČÍSLA V NBA

1519	body
602	doskoky
375	asistence
247	zápasy
187	získané míče
118	trojky

K práci konkrétního manažera?

„To ne. Spíš jak jsem ty věci vnímal tehdy. V kontaktu s konkrétními lidmi nejsem.“

Když jste projevili obavu, jestli vás něco někdy bude tolik naplňovat jako basketbal, je tomu management nejbližší?

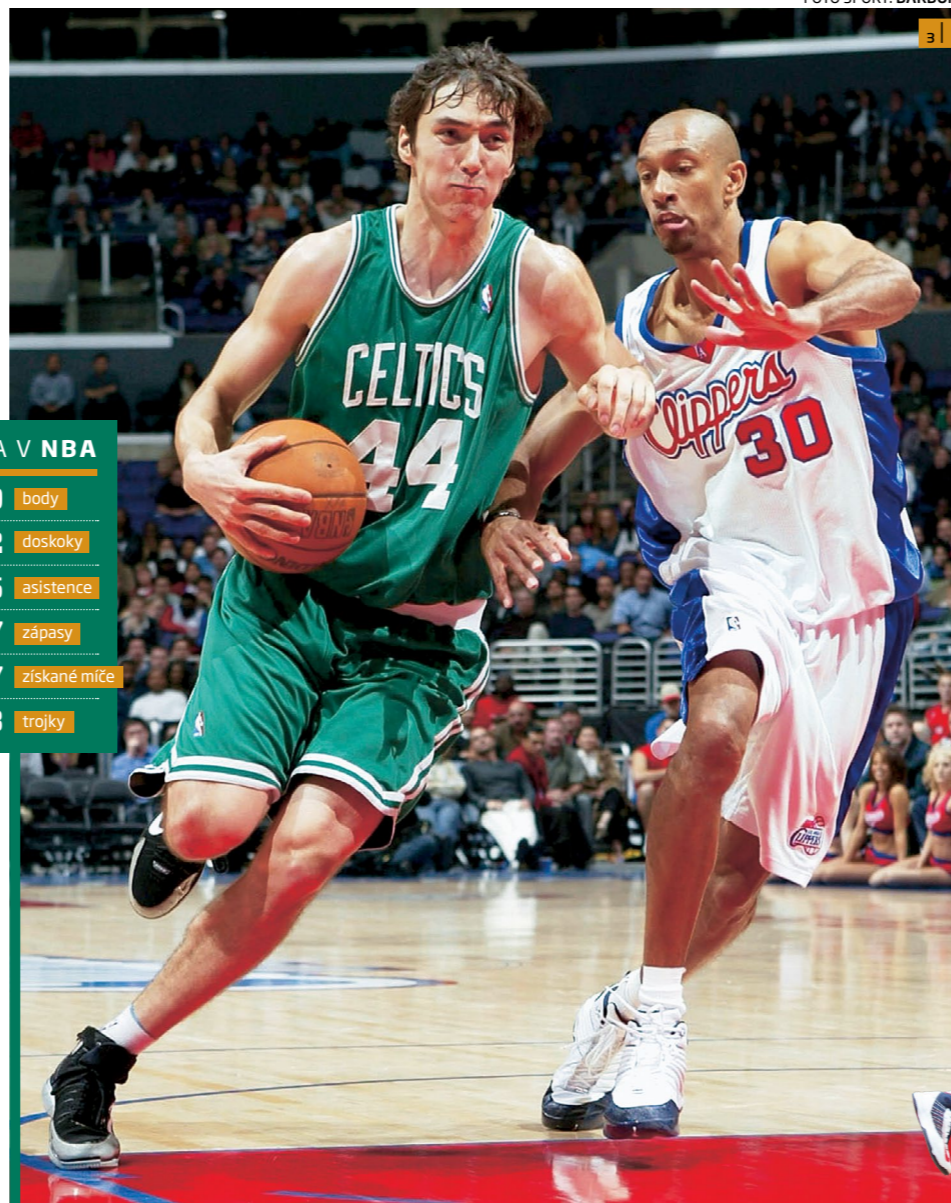
„Celý život vnímám jenom ze stránky sportu. Pak je tu druhá stránka, byznys sportu. A to je křížovatka, na které řeším, po jaké cestě se vydat. Dál dělat sport? To by znamenalo stát se trenérem. Říct si, jestli se chci stát profesionálním trenérem mužů, nebo bych chtěl pracovat s mladými hráči. Vlastně se stát učitelem. Anebo jít do byznysu sportu, naučit se věci, kterým vůbec nerozumím. Jak fungují zákulisí, finanční toky... Stát se sportovním ředitelem, generálním manažerem. Všechno mimo koučování. Sundáš trenky, tričko a oblékneš oblek. Nevím, neumím na to odpovědět. To jsou otázky, které v sobě polemicky řeším.“

Po ukončení kariéry jste tvrdil, že trenérinu neplánujete. Změnil se váš pohled na věc?

„Pořád se to hodně vyvíjí.“

Ve vlnách, nebo se objeví oblast, která přebije jiné nápady?

„Spíš jsou to ty vlny. Došel jsem k jednomu závěru. Že když budu doma sedět a vymýšlet, co dělat dál, tak to nikdy nevymyslím. Musím někde začít. Nedávno jsem rozhodnutí udělal. Začnu nakukovat a otevírat dveře, zjišťovat. Nakonec mi život stejně cestu ukáže. Tím, že si budu povídat s dobrými lidmi kolem

1 | 1999: ligové začátky ve Spartě.

2 | 2002: druhý Čech v NBA, volba Golden State Warriors.

3 | 2003-05: nejvydařenější zámořské angažmá u slavných Boston Celtics

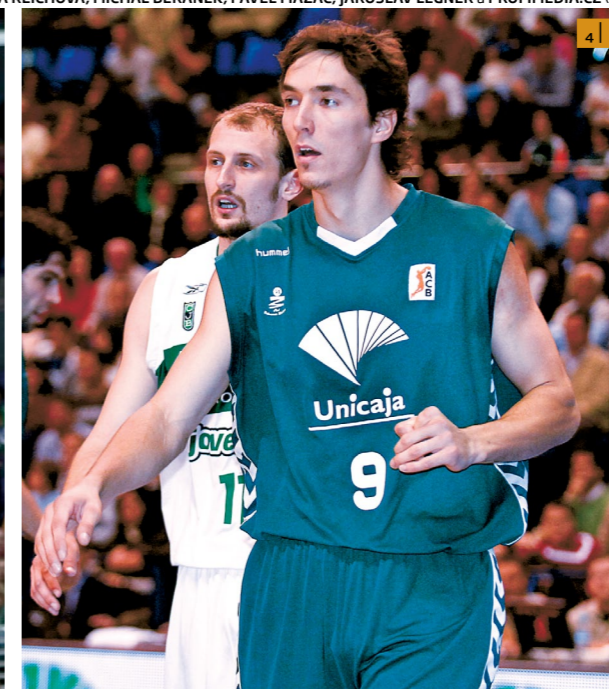
4 | 2006: návrat do Evropy u španělských mistrů v Málaze. Na snímku s Lubošem Bartoněm, soupeřem z Badalony, nyní kolegou s trenérským úvazkem na ČBF.

5 | 2012-17: opět doma. A pět ligových titulů s Nymburkem.

6 | 2015: kapitán národního týmu při největším úspěchu, u 7. místa na ME.

7 | 2018: role italského kapitána ve filmu Zlatý podraz.

FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ, MICHAL BERÁNEK, PAVEL MAZÁČ, JAROSLAV LEGNER a PROFIMEDIA.CZ (3)

sebe, kteří už mají zkušenost. Několikrát jsem seděl i s člověkem, který se vyloženě specializoval na posouvání lidí v životě. Dělá to pro firmy.“

V začátku jste se rozhodl pro funkci ředitele mládežnického úseku u České basketbalové federace. Chodily vám předtím nabídky i z byznysu?

„Nechodily. Z basketbalového hnutí jo. Od listopadu jsem se zapojil částečně, abych začal do problematiky pronikat, od ledna už jedu na plný úvazek.

„Nechodily. Z basketbalového hnutí jo. Od listopadu jsem se zapojil částečně, abych začal do problematiky pronikat, od ledna už jedu na plný úvazek.

Vždycky jsem si říkal, že až skončím, minimálně rok nebudu nic dělat. Ale to bylo nereálné. Věcí, které se valí ze všech stran, je hodně. Tak jsem dodržel aspoň půlroční pauzu.“

Zjistil jste o sobě, že se potřebujete realizovat?

„To ne. Tohle nebyl ten důvod. Spíš jsem chtěl říct, že lidí, kteří mě oslovovali, bylo fakt hodně. A mně začalo být blbě říkat jim ne. (úsměv) To zaprvé. A zadruhé: převládá asi pocit, aby mi něco neuteklo. Dějou se nějaké věci a chci být toho součástí.“

Říká se, že by člověk měl mít ke spokojenosti vyvážený trojúhelník v bodech: rodina, přátelé, práce. Nechyběla vám po ukončení kariéry potřeba být užitečný?

„Já jsem se nestihl ani nudit.“

V jakém stavu jste našel Českou basketbalovou mládež ve věku 15 až 23 let?

„Mluvíme o dvou rovinách: o fungování mládeže na úrovni mládežnických reprezentací a na úrovni klubů. Jak se v posledních letech nastavovaly věci u mládežnických reprezentací, nastal velký krok dopředu. Zabezpečení a fungování reprezentačních výběrů U16, U18 a U20 dnes skoro odpovídá zajištění profesionálních klubů.“

A basketbalový talent?

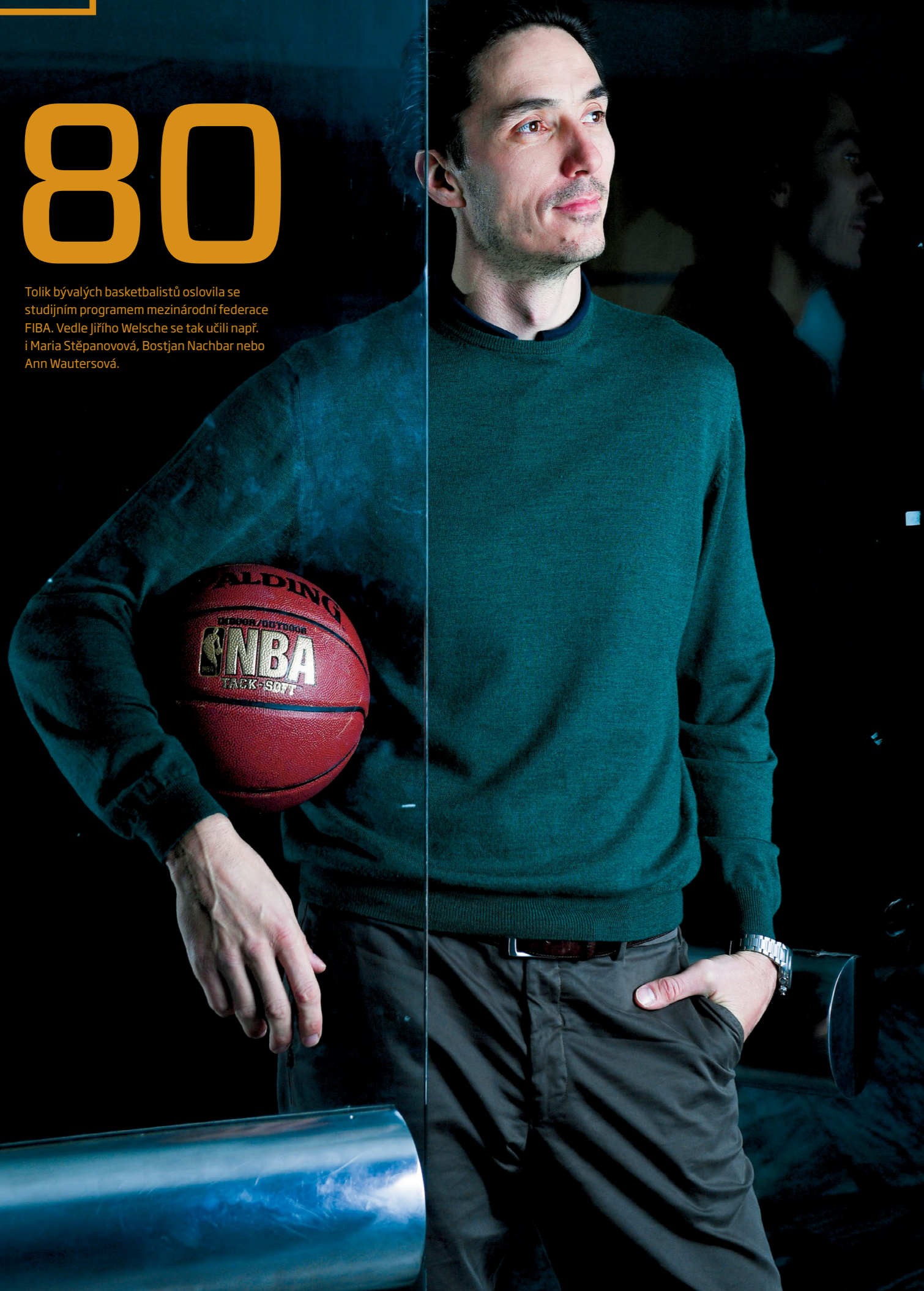
„Momentálně ve všech hlavních kategoriích hrajeme divize B. Jedním z cílů je tedy dostat se do áčka. Za mě je určitě klíčová kategorie U18, poměrování tam, kde hrají všichni top mladí talenti. Neříkám, že mistrovství Evropy do 20 let není důležité, ale kdo je ve dvaceti fakt dobrý, už na něm nehraje a nastupuje na mužských šampionátech. Otázka talentu je určitě dál na zkoumání. Postup do divize A je cílem kvůli konkurenci a kvalitním zápasům. Nicméně důležitější je posun hráčů. A aby hráči a hlavně trenéři pracovali v souladu s vizí federace.“

Vize zní jak?

„Hrát basketbal rychle. Dnešní hra je hlavně o rychlosti, ať fyzické, anebo o rychlosti myšlení, dělání a rozhodování. Co se týká klubů, to mě ještě čeká, nemůžu moc komentovat. Je rozběhnutý systém talentované mládeže, který tady funguje od roku 2015 a sdružuje v sobě téměř sto klubů. Dá se to popsat jako pyramida, v rámci které je mezi sebou měly spolupracovat. Jsou rozděleny do tří úrovní, to pro mě znamená komunikaci s těmi kluby, obzvlášť na vrcholu pyramidy. Ten systém v červnu končí a teď je potřeba ho vyhodnotit. Jakým způsobem je nastavený, co vyprodukoval, silné a slabé stránky. A rozhodnout,

80

Tolik bývalých basketbalistů oslovila se studijním programem mezinárodní federace FIBA. Vedle Jiřího Welsche se tak učili např. i Maria Stěpanovová, Bostjan Nachbar nebo Ann Wautersová.

co bude dál. Uspořádali jsme v listopadu setkání s trenéry center při zápasu národáku s Francií v Pardubicích, teď budeme dělat další. Čeká mě spousta výjezdů, nejen aby jezdili oni za námi, ale i já za nimi.“

Už jste mluvil s vaším letitým soupeřem Lubošem Bartoněm, trenérem reprezentace do 18 let?

„Mluvil. Vlastně budeme kolegové. Krátce potom, kdy jsme si pláclí s Michalem Ježdíkem (sportovním ředitelem ČBF) a já se rozhodl pro tenhle krok, jsem volal i Lubošovi. Aby mi dal zpětnou vazbu z českého mládežnického basketbalu, jak to vidí, co se dělo v létě, ať mi okomentuje některé hráče, předá dojmy z mistrovství Evropy. Určitě budeme v kontaktu i dál. Je na začátku své trenérské cesty, ale je tou nejlepší možnou volbou. I proto, že působí v Barceloně, přináší zcela nové úhly pohledů a nový styl práce.“

Jsou čeští basketbaloví dorostenci a junioři rychlí? Ve fotbale, hokeji a dalších sportech se už delší čas ozývá, že nestačíme.

„Předminulý týden jsem strávil tři dny v řadě na Crystal Cupu, turnaji, který se v Nymburce konal už osmým rokem. Spolupořádáme ho my jako ČBF a basketbalová akademie Nymburk. Jedním z hostů byla japonská reprezentace, s o rok mladším ročníkem, tedy U16. Letos prohráli první zápas s akademií Nymburk o 15 bodů, tak jsem si říkal: aha. Ale pak jsem viděl semifinále proti českému výběru U17, pro mě nejlepší zápas turnaje.“

Jak to dopadlo?

„Japonci, ti patnáctiletí kluci, ukázali obrovský progres, adaptaci na časový posun, hráli úžasný basketbal v rychlosti. A porazili naše o rok starší kluky 79:77. A ve finále naprosto dominovali proti akademii Nymburk, vyhráli 100:61. Dokážu určité věci posoudit, vnímám je, ale ještě jsem neviděl dost, abych si je dokázal dosadit do kontextu. A tohle byla první ukáзка kontextu. Přijedou Japonci, což není úplná basketbalová velmoc. Ročník o rok mladší. A vyhrajou.“

Doted' jsme se bavili o týmech. Ale co jednotlivci? Kolik jste jich viděl,

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

„MEZI TALENTY MÁME I VYSOKÉ KLUKY, ALE SPÍŠ SE OBJEVÍ NĚKDO JAKO SATY NEŽ MIMOZEMŠŤAN, JAKO JE HONZA VESELÝ.“

že by se mohli posunout na nejvyšší úroveň?

„Je tady rozběhnutý projekt Vize 2021, který je napojený na vizi toho, že, doufejme, budeme pořádat v roce 2021 jednu ze skupin mistrovství Evropy. A reprezentačním trenérem Ronenem Ginzburgem v komunikaci se sportovním ředitelem Michalem Ježdíkem byli vybráni nejtalentovanější hráči. Ta skupina je úzká a proměnlivá, 12 až 14 hráčů, kteří mají nejvyšší potenciál a předpoklady dosáhnout špičkového evropského basketbalu, aby na ME byli součástí áčka.“

V čem je péče o největší talenty speciální?

„Pracuje se s nimi ve čtyřech základních oblastech. Atletická připravenost - od podzimu funguje na federaci profesionální kondiční trenér na plný úvazek. Je tu výživová specialista Zuzana Šafářová, hráčům mimo jiné připravuje speciální jídelníčky. Psychologie. A rozvoj individuálních dovedností jednotlivců. Zveme sem trenéry a hosty ze zahraničí,

aby s nimi pracovali. Takové ty kliniky s individuálními trenéry z NBA, nedávno to byl například David Nurse, bratr hlavního kouče Toronto Raptors.“

Která jména nadějných hráčů vás zaujala?

„Vít Krejčí ze Zaragozy. V nejvyšší lize už nastupují například Luboš Kovář a Šimon Puršl za Svitavy. Nebo mladí talenti, kteří hrají na USK v týmech U19: Kristián Kocáb nebo David Böhm.“

Odhadnete typologicky, jestli se tu spíš objeví nový Satoranský, nebo Veselý, Balvín, Welsch?

„To jsou všechno originály. (úsměv) Myslím, že Vít Krejčí se dokáže typologicky přiblížit Tomáši Satoranskému. To znamená vysoký rozehrávač, technicky i atleticky vybavený. Spíš se objeví někdo jako Saty než mimozemšťan, jako je Honza Veselý. Máme i vysoké kluky, ale spíš se objeví kreativní rozehrávač.“

V čem v mládeži nejvíc zaostáváme za Balkánem, Španělskem?

„Určitě je klíčem rychlost. Tam potřebujeme udělat krok dopředu. Jinde jsou kluci v těchto kategoriích i herně vyspělejší. Jejich herní inteligence je daleko rozvinutější.“

O kom teď mluvíme?

„O Srbech. Nejsou skvělí atleti, ale prostě umějí hrát, čtou hru, dělají správná rozhodnutí. Dělají je v té rychlosti, která je v dnešní době požadovaná. A proto jsou basketbalově úspěšní. Rok za rokem. Generace za generací.“

Tak mě napadá, vědí vlastně čeští basketbaloví teenageři, kdo jste?

Z NBA si vás sotva můžou pamatovat.

„Mladí reprezentanti se narodili kolem roku 2000, tehdy už jsem hrál za reprezentaci... Zatím nemusím být extra představovaný. Tím, že jsem ještě dva roky nazpátek hrál za repre, mě kluci vnímají. Ale samozřejmě mě vnímají jako vykopávku a já se jim ani nedivím. (úsměv) Přímé vzory jsou dneska v jiné věkové kategorii a je to součástí stárnutí. Nejen sportovního, ale i životního. Co s tím naděláme. Ale nemyslím si, že bych měl problém se získáváním respektu nebo autority.“